

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. października 1898.

Treść: (№ 189—191.) 189. Dodatek pierwszy, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału V. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 190. Dodatek trzeci, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 191. Dodatek piąty, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich.

189.

Dodatek pierwszy

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału V. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1898.)

Sądownictwo wojskowe w sprawach karnych podatkowych.

W artykule 7 dodać należy pod l. 1:

Dla osób, podlegających w sprawach karnych sądownictwu wojskowemu, sądem zwyczajnym właściwym jest sąd wojskowy.

Kaizl r. w.

190.

Dodatek trzeci

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1898.)

Uwolnienie od podatku rentowego niektórych obywateli państwa węgierskiego i obywateli obszaru zajętego, dla pełnienia służby w Austrii przebywających, jakoteż ich rodzin.

W artykule 6, II, l. 1 ustęp trzeci*) ma opiewać na przyszłość:

*) Ustęp ten, który w przepisie wykonawczym do rozdziału III. ustawy o podatkach osobistych bezpośrednich, ogłoszonym w LXIX. części Dziennika ustaw państwa

Postanowienia szczegółowe w myśl §. 285go będą wydane później, lecz postanawia się już tutaj, że obywatele państwa węgierskiego, tudzież obywatele Bośni i Hercegowiny, mający posady w krajach tutejszych przy Dworze, w Ministerstwach wspólnych i w wspólnej Najwyższej Izbie obrachunkowej, lub w królewsko węgierskiem Ministerstwie przy Najwyższym Dworze w Wiedniu albo służą w wojsku wspólnem lub w marynarce wojennej, nie mają być aż do dalszego zarządzenia pociągani do opłacania podatku rentowego od tych dochodów podatкови rentowemu podlegających, które pobierają z Węgier a względnie z obszaru zajętego. Za służących w c. i k. wojsku (w c. i k. marynarce wojennej) uważać należy wojskowych służących czynnie i zostających na urlopie z płacą tymczasową, tudzież tych wojskowych na stan spoczynku przeniesionych, którzy przy komendach (władzach, zakładach) c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) pełnią jakieś czynności i pobierają za to uzupełnienie aż do wysokości płacy, jaką mieli w czynnej służbie, dyety lub wynagrodzenia.

Zarazem pozwala się także członków rodziny tych podatników, o ile ich dochód ma być na zasadzie artykułu 3 Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy o podatkach osobistych doliczany do dochodu podatników w celu nałożenia podatku osobisto-dochodowego i o ile oni sami są obywatelami państwa węgierskiego a względnie obywatelami obszaru zajętego, uwalniać od podatku rentowego co do rent, jakie pobierają z Węgier a względnie z Bośni i Hercegowiny.

Kaizl r. w.

stwa z dnia 31. lipca 1897 znajdował się na stronie 1124 w prawej przedziałce i był przyłączony do ustępu III, l. 1 artykułu 6, przeniesiony został sprostowaniem zamieszczonem w CXX. części Dziennika ustaw państwa z dnia 31. grudnia 1897, strona 1530 pod II, l. 1 tego samego artykułu.

191.

Dodatek piąty

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1898.)

Uwolnienie od podatku niektórych obywateli Bośni i Hercegowiny dla pełnienia służby w Austrii przebywających. — Uwolnienie od podatku wojskowych znajdujących się w Węgrzech lub w obszarze zajętych co do ich plac służbowych. — Dalsze uzupełnienia Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. w przedmiocie postępowania pod względem podatków z wojskowymi i z osobami należącymi do c. k. Żandarmeryi.

Artykuł 1, l. 4, ustęp 6 ma opiewać:

„Postanowienia szczegółowe w myśl §. 285go będą wydane później, lecz postanawia się już tutaj, że obywatele państwa węgierskiego, tudzież obywatele Bośni i Hercegowiny, mający posady w krajach tutejszych przy Dworze, w Ministerstwach wspólnych i w wspólnej Najwyższej Izbie obrachunkowej, lub w królewsko węgierskiem Ministerstwie przy Najwyższym Dworze w Wiedniu, albo służą w wojsku wspólnem lub w marynarce wojennej, nie mają być aż do dalszego zarządzenia pociągani do opłacania podatku osobisto-dochodowego od tych dochodów, które pobierają z Węgier a względnie z obszaru zajętego. Za służących w c. i k. wojsku (w c. i k. marynarce wojennej), uważać należy wojskowych służących czynnie i zostających na urlopie z placą tymczasową, tudzież tych wojskowych na stan spoczynku przeniesionych, którzy przy komendach (władzach, zakładach) c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) pełnią jakieś czynności i pobierają za to uzupełnienie aż do wysokości płacy, jaką mieli w czynnej służbie, dyety lub wynagrodzenia.“

Do artykułu 1, l. 5, przydaje się następujące ustępy 2 i 3:

„Jednakże tutejszo-krajowe organa rozkładu podatku nie mają poddawać opodatkowaniu plac służbowych i emerytur tych osób do c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) należących, które mieszkają w Węgrzech lub w obszarze zajętych. Osoby te poddawane będą raczej w Węgrzech opodatkowaniu węgierskiemu, a w obszarze zajętych jedynie potrącaniu podatku, które uskutecznią mają kasy zarządu wojskowego według postanowień ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220. Nie należy także poddawać opodatkowaniu w krajach tutejszych dochodów, jakie wojskowi zamieszkali w Węgrzech lub w obszarze zajętych pobierają z fundacyi wojskowych. Takie

plące służbowe, emerytury i dochody z fundacyi, które pobierane są z kasy wojskowej, znajdującej się w Węgrzech lub w obszarze zajętych, nie mogą być uważane już w myśl ustępu 1 za dochód czerpany z krajów tutejszych a przeto nie podlegają ich opodatkowaniu ani ci wojskowi, którzy mieszkają w Węgrzech lub w obszarze zajętych, ani też zamieszkali poza granicami monarchii austriacko-węgierskiej.“

W artykule 1, l. 6, lit. f), przydać należy:

„Do osób należących do c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) zamieszkałych w Węgrzech lub w obszarze zajętych, albo w ogóle za granicą stosuje się pod względem ich plac służbowych i emerytur to, co powiedziano pod l. 5, ustęp 2 i 3.“

Artykuł 2, l. 1, l. 2 ma opiewać:

„Co do uwolnienia wzmiankowanego w §. 154, l. 6, dodaje się: Za równych osobom czynnym kategori tamże oznaczonych, uważać należy tych oficerów (audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów oddziałowych) i kapelanów na emeryturze będących (mających zaopatrzenie w domach inwalidów wojskowych) umieszczonych w czynnej służbie na posadach systemizowanych z naddatkiem aż do wysokości plac aktywalnych, tudzież oficerów rezerwy pełniących czynności nauczycieli w szkołach wojskowych, nakoniec inwalidów szeregowców używanych w czynnej służbie, jakoteż osoby pobierające placę miesięczną a nie zaliczone do żadnej klasy stopnia służbowego. Urzędników komisaryatu marynarki wcielonych do korpusów wojsk w celu utrzymywania tam rachunków uważać należy dopóki trwa to wcielenie, za równych rachmistrzom oddziałowym.“

Do plac aktywalnych uwolnionych należą w myśl §. 5 ustawy z dnia 22. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 59, także place wojskowych powołanych do ćwiczeń orężnych (służbowych), tudzież służące duchownym wojskowym należytości z tytułu pieczy dusz i stypendya mszalne, nakoniec placą tymczasową oficerów (audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów oddziałowych), duchownych wojskowych i osób do żadnej klasy stopnia służbowego nie zaliczonych a placę miesięczną pobierających. Jeżeli dotyczące osoby zostają na urlopie z placą tymczasową, pełnią jakąś służbę przy komendach wojskowych (władzach, zakładach), place pobierane z powodu tego stosunku, dyety, wynagrodzenia należą także do plac służbowych wojskowych uwolnionych od podatku.

Wszystkie uwolnienia te stosują się w szczególności także do osób należących do c. k. obrony krajowej.

Także z oficerami żandarmeryi i z szeregowcami żandarmeryi postępować należy jak z oficerami i z szeregowcami wojska (porównaj §. 24 ustawy z dnia 25. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895).“

W artykule 8, l. 1 dodać należy następujący ustęp 4:

„Pozycje potrąceń dotyczące się płacy służbowej wojskowej według §. 154, l. 6 uwolnionej, lecz według §. 175 branej na uwagę dla obliczenia stopy podatkowej, mają być oczywiście potrącone ale tylko z samej uwolnionej płacy służbowej a nie z istniejącego obok niej dochodu podlegającego podatkowi.“

Do artykułu 34, l. 4 przydać należy następujący ustęp 3:

„Dochodu uwolnionego w myśl §. 154, l. 6 nie bierze się na uwagę do obliczenia stopy procentowej od innego dochodu podlegającego opodatkowaniu w takim razie, jeżeli dotyczący wojskowy mieszka stale w Węgrzech lub w obszarze zajętym, albo jeżeli przebywa poza granicami monarchii austriacko-węgierskiej a owe płace pobiera z kasy

wojskowej, znajdującej się w Węgrzech lub w obszarze zajętym (porównaj artykuł 1, l. 5, ustęp 2 i 3 i l. 6, lit. f).“

W artykule 39 do l. 6 przydać należy następujący ustęp 3:

„Co do tych ostatnich budynków Władze podatkowe winny dotyczące wezwanie z dołączeniem potrzebnych list głównych i szczegółowych wystosować do Władz wojskowych lokalnych, które zarządzają co potrzeba pod względem wypełnienia tych list i odesłania napowrót do władz podatkowych. Zresztą uwiadomienia te ściągać się mają tylko do tych osób (mieszkańców), którym w dotyczącym budynku mieszkanie w naturze zostało wyznaczone lub wynajęte; dotyczące osoby (mieszkańcy) są obowiązane wypełnić listy szczegółowe.“

Kaizl r. w.

